

Muutamia Sanoja Ahtaasta Ajasta Ja Järjestymisestä

Työväenluokan asema on erittäin tukala tällä kertaa kaikissa maissa. Työttömänä kokonaan on ehkä hyvän matkaa kolmattakymmentä miljoonaa, niistä Yhdysvalloissa yksistään lopulle kymmenen miljoonaa — jollei vaan siitä yli. Tarkkoja tilastoja ei voida antaa työttömänä olevista, sillä esimerkiksi tämä maa ei ole katsonut tarpeelliseksi tehtäväksensä työttömänä olevia työläisiään kohtaan edes sitä, että olisi ottanut varmuuden siitä kuinka paljon heitä on.

Nämä työttömänä olevat miljoonat työläiset harbailevat eri puolilla maata turhaan etsien työtä. Suurimmalta enemmistöltä nämä työttömänä olevat työläiset ovat vailla alkeellisintakaan toimeentulomahdollisuutta — elävähän vaan jotenkuten parempiosaisilta, kunnilta ja hyväntekeväisyyslaitoksilta saamallaan armopaloilla, leipälinjan ja soppaloiden avulla tai saamalla jotakin ruokatarpeiden jakamisen nimessä.

KURJAA on elämä työttömänä olevilla, sen me kaikki hyvin käsitämme. Mutta suuresti eroavaa työttömien elämästä ei enää ole niidenkään elämä, jotka ovat siinä "onnellisessa asemassa", että saavat työskennellä joko normaalista tai lyhennettyä työaikaa. Näidenkin asema on jatkuvien palkkojen alennuksien takia saatettu erittäin tukalaksi. Monet, monet näistäkin, varsinkin suurten perheiden isät, ovat perheidensä elämän ja hengen säilyttämiseen nähden riippuvaisia jonkinlaisesta sivuavusta, tulkoonpa se sitten hyväntekeväisyyden kautta tai jollain muulla tavalla.

Käyttäen hyväksensä vallitsevaa huonoa aikaa, työttömyyttä ja luonnollisesti sen yhteydessä tarjolla olevaa suurta työnetsijäarmeijaa, työnantajat ovat laskeneet palkkoja kautta linjan niin että ne ovat itseasiassa alapuolella nälkärajan, lukuunottamatta sellaisia harvoja aloja, joissa vielä on jonkun verran ammattipainoa ja järjestynyttä voimaa pönkittämässä työläisten etuja ja oikeuksia.

Tilanne on tällainen. Sen toki me kaikki käsitämme ja myönnämme. Mutta ne kysymykset kuinka saataisiin parannusta tähän kurjaan olotilaan, näyttävät yhä edelleenkin suuren sekasotkun osaa. Odottamalla ja rukoilemalla jumalia tai vallassaolijoita ei ainakaan saada mitään aikaan. Sen ovat aikaisemmat ja myöhäi-

semät kokemukset osoittaneet niin monta kertaa, että luulisi sen seikan olevan selvillä kaikille. Palkkatyöläisten on oma-kohtaisen toiminnan avulla ryhdyttävä asiantilaa korjaamaan, jos kerran mielittää siinä korjauksia aikaan saada.

Toistamme vielä, että toimettomuudella ja huonoa aikaa ja asemaa valittamalla ei voida oloja korjata. Siihen vaaditaan työläisiltä järjestelmällistä toimintaa. Sellaista siihen ehdottomasti vaaditaan. Jokaisen yksilön täytyy lyöttäytyä toiminnan mukaan. Yhtenäisellä ja yksimielisellä esiintymisellään työläiset voivat saada aikaan ei yksin parannuksia huonoon asemaansa vaan myös muutoksia koko tähän järjestelmään, josta nämä tällaiset huonot ajat, työttömyydet ja nälänhädät nykyaikana johtuvat.

Aikamme työläiset ovat suuria epäilijöitä, sellaisia, jotka yrittävät riippua maan ja taivaan välillä — kumpaankaan kunnollisesti kiinni pääsemättä. Missään menneessä yhteiskunnassa eivät työläiset tai orjat ole olleet sellaisilla mahdollisuuksilla varattuina sorron alaisuudessa kuin ovat meidän aikamme palkkatyöläiset. Jos meidän aikamme palkkatyöläisillä olisi sellainen ryhti, tarmo ja keskinäinen luottamus kuin on ollut monien menneiden yhdyskuntien orjilla, niin mikään voima maailmassa ei estäisi heitä nousemasta yhteiskunnallisiksi hallitsijoiksi. Orjat useis-

sa tapauksissa eivät valmistaneet omia ruoskia, kuten tekevät nykyaikaiset palkkatyöläiset!

Palkkatyöläisten yhteistoiminnan muotona on taloudellinen järjestäminen. Ilman järjestymistä ei voida saada aikaan sita sidetta ja keskinäistä luottamusta, mikä tekee joukot kestäviksi ja taistelukuntoisiksi. Missä tahansa ja koska hyvänsä työläiset ovat järjestyneet, aina ne ovat saavuttaneet sen kautta aineellista hyötyä. Ja päinvastoin, aina kun työläiset ovat luponeet järjestöistään, ovat he myös menettäneet aineellisesti, sillä työnantajat ovat alentaneet palkkaa.

Kaikki tämä on kai jokaiselle niin selvää, että siitä ei tässä tarvitse sen enempää puhua. Miksi eivät työläiset sitten järjesty? Syyt luonnollisesti ovat monelaiset. Tässä yhteydessä tahdomme niistä ottaa esille vain yhden ja se on se, että leväperäisyydelle annetaan liian suuri valta sellaistenkin piireissä, jotka teoreettisesti puhuen jo kuuluvat järjestyneisiin työläisiin ja käytännöllisestikin sellaisia osalta ovat. Tässä leväperäisyydessä mennään niin pitkälle, että ei kuuluta työläisten taloudelliseen järjestöön, vaikka kyllä järjestyneinä työläisinä esiinnyttäen useinkin kanssakäymisessä.

Työläiset, jotka kannattavat jotain työ-

väenjärjestöä, puolustavat sitä ja kehoittavat siihen yntymään ja kuitenkin eivät siihen itse kuulu jäseninä, antavat perin huonoa esimerkkiä vahemmien tietoisille työläisille eli sellaisille, joita yritetään saada järjestyneiden työläisten vaikutuspiiriin. Tässä sopisi varsin hyvin kertomus siitä papista, joka varoitti tekevästä niinkuin hän tekee ja usutti tekemään kuinka hän käskää.

Työläisten järjestäminen ei lähde koskaan voimakkaaseen alkuun elleivät sellaiset, jotka jo käsittävät järjestymisen välttämättömyyden, ole ensimmäisinä astumaan järjestöön kuuluvien joukkoihin. Huonosta ajasta ja sen poistamisesta me olemme puhuneet paljon, niin paljon, että teoreettisesti luulisi kysymyksen olevan selvillä. Samoin järjestymisestä ja sen välttämättömyydestä. Nyt jo olisi aika osoittaa käytännöllisestikin jotain sellaista, mikä kouraantuntuvan selvästi näyttäisi että meidän puhumisemme perustuu toiminnalliseen harrastukseen. Miljoonilla tämän maan työläisillä olisi riittävästi aihetta ja uskottavasti mahdollisuuttakin tästä alhaasta ajasta huolimatta ostaa itsellensä "joululahjaksi" union kortti, sellaisen union, mikä rakenteiltaan ja teorioidensa puolesta vastaa nykvaikaisia vaatimuksia. Sellainen unio on I. W. W. Yhtykäämme siihen jäseniksi!

Raudanpurijoita ovat eräät bakteerit. Jokainen elollinen olento tarvitsee ravintoa, josta se saa elintoimintojensa ylläpitoon välttämätöntä energiaa eli tarmoa. Niinpä nämäkin rautabakteerit, joita on esim. soissa, lähtelissä ja järvissä, käyttävät ravinnokseen veteen liuennutta hiilihappoa rautaoksidilla. Samoin kuin esimerkiksi ihminen hapettaa ravintonsa hiiliyhdistyksiä hiilihapoksi ja käyttää tästä hapettumisesta vapautuvan energian elintoimintojensa ylläpitoon, hapettavat rautabakteerit rautaoksidulin rautahydroksidiksi ja saavat siitä elämänhalun-

sa. Kun rautabakteerit yhteyttävät myöskin hiilihappoa ja rakentavat siitä, samoin kuin kasvit, tarvitsemiaan elimellisiä aineita, voivat rautabakteerit elää vesijohtoputkissakin, joissa niiden "jokapäiväistä leipää", on runsaasti saatavilla.

Näiden raudalla herkuttelevien bakteerien "ulostus", rautahydroksidi (ruoste), saostuu ruumista lujittavaksi kerrokseksi, ja niinpä onkin siellä, missä näille bakteereille on ollut hyvät elin ehdot, niitä laskeutunut vesistöjen pohjalle niin runsaasti, että n. s. järvimalmi ainakin osaksi on bakteerien aikaansaannosta.